

Ο αξέχαστος τελάλης Ευάγγελος Γρίβας

Ένας από τους πρόσφυ-
γες στη Σίνδο, μετά το 1925,
ήταν και ο Ευάγγελος Γρί-
βας. Κανένας σήμερα δεν
γνωρίζει την καταγωγή του.
Πολλοί λένε με επιφυλάξεις
ότι ήταν από τη Λαμία, αλ-
λά η συμπεριφορά και ο
τρόπος ζωής του ήταν τέ-
τοια που θύμιζε Θρακιώτη
πρόσφυγα. Αυτό φαίνεται
και από την παραπάνω φω-
τογραφία, που θα αποτελέ-
σει στοιχείο για το μελλο-
ντικό λαογραφικό μουσείο
της Σίνδου, η οποία τον α-
πεικονίζει να φορά Θρακιώ-
τικη στολή, αλλά και ένα κα-
θημερινό καπέλο της επο-
χής.

Υπήρξε, άμισθος κλητή-
ρας στην Κοινότητα το
πρωί και τελάλης αργότερα,
για και οι ανάγκες της Σίν-
δου το απαιτούσαν.

Ήταν ιδιόρρυθμος, διότι
κρατώντας μια ξύλινη βέρ-
γα, τη στήριζε στο σώμα
του πίσω από τη μέση του,

σε τέτοια θέση, ώστε πραγ-
ματικά θα τη ζήλευε και ο ί-
διος ο Σαρλώ. Λέγοντας τα
μαντάτα τελείωνε πάντοτε
με τις ίδιες θρακιώτικες λέ-
ξεις: «Αν δεν καταλάβετε
τίποτα, ρωτήστε, γιατί μετά
χίκιτι μίκιτι δεν έχει».

Τα βράδια έπαιζε με την
γκάϊντά του, που την είχε
φέρει από την πατρίδα του,
και έτσι διασκέδαζε τους
Σινδιώτες που του δώσανε
το παρατσούκλι «ο γκάϊντα-
τζης».

Οι παλιότεροι θα θυμού-
νται τον κοντούλη ανθρω-
πάκο που τους έμεινε αξέ-
χαστος σαν «ο τελάλης»
στα δύσκολα χρόνια της κα-
τοχής αλλά και μετά τον
πόλεμο, ξυπνώντας ανα-
μνήσεις από ευχάριστες και
δυσάρεστες στιγμές.

Στη φωτογραφία ο αεί-
μνηστος αξέχαστος τελά-
λης της Σίνδου Ευάγγελος
Γρίβας.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ